

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/1204-4/2017
Érkezett:	2017 AUG 23. Személyesen
Példány:	1 Kezelőiroda:
Melléklet:	1 db

Tisztelt
Alkotmánybíróság!

1015 Budapest, Donáti u. 35-45.

Ügyszám: IV/1204/2017.

György Sándor

Képv.:

Lomnici Ügyvédi Iroda

Dr. Ifj. Lomnici Zoltán ügyvéd útján
(1188 Budapest, Bocskai utca 41/b.

Fszt.3)

LOMNICI ÜGYVÉDI IRODA
Dr. Ifj. Lomnici Zoltán PhD. ügyvéd
1188 Bp., Bocskai u. 41/B. Fsz. 3.
Tel.: 06(30) 304-0154
Fax: 06(1) 630-2974

alkotmányjogi panasz kiegészítése

a Fővárosi Ítéltábla

4.Pkf.27.328/2016/2. számú

végzésének megsemmisítése iránti
eljárásban

Melléklet: ügyvédi meghatalmazás egy
(1) eredeti példánya

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott **György Sándor** [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] indítványozó, meghatalmazás alapján eljáró jogi képviselőm útján, mint a támadott, a 2017. május 05. napján kelt indítványomban részletezett bírósági döntés alapjául szolgáló per **felpereseként érintett**, az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés *d)* pontja, valamint az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (Abtv.) 27. §-a alapján tisztelettel az alábbi

alkotmányjogi panasz kiegészítést

terjesztem elő.

I.

Indoklás

1. Küindulópontként rögzíteni kívánjuk, hogy az alkotmányjogi panaszt az Abtv. 27. §-a alapján terjesztettük elő, amely szerint alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy további jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva. Az egyedi ügyben érintett panaszos az előterjesztő, a támadott határozat olyan ügyben született, amelyben felperesként vettem részt. Az eljárás számomra sérelmes jogerős végzéssel zárult. Alapjogsérelmem személyes és közvetlen, tényleges és aktuális érintettségünk folytán következett be. A támadott határozat az ügy érdemében hozott döntés.
2. A 2017. május 05. napján kelt indítványomban megjelölt – az indítványozó szempontjából alapjogsérelem tekintetében nem relevánsnak minősíthető – egyes alaptörvényi szakaszok, így a 25. cikk (3) bekezdés tekintetében – a közvetlen sérelem tekintetében – osztom a T. Alkotmánybíróság 2017. július 17. napján kelt levelében foglaltakat, a 28. cikk vonatkozásában pedig tudomásul veszem. **Álláspontom szerint ugyanakkor az indítványban megjelölt 26. cikk (1) bekezdés, de különösen a XXVIII. cikk (1) bekezdés tekintetében nem beszélhetünk az Abtv. 27. §-ban foglalt feltételek sérelméről, amellet, hogy az indítványozó alapjogsérelmét kiterjesztjük az Alaptörvény XV. Cikk (1) és (4) bekezdéseire az alábbiak szerint.**

3. Az alapügyben eljáró bíróságok nem vették figyelembe a Pp. 260. §-a (1) bekezdésének a) pontjában a perújítás alapjául megjelölt szempontokat, amelynek alátámasztására indítványozó hivatkozott a BDT 2008.1850 számú, Debreceni Ítélőtáblán született döntésre, amelyben foglaltak szerint az alapperben el nem bírált tény, bizonyíték és jogerős határozat alapján vagylagosan lehet a perújítás alapja, tehát bármely körülmény kizárólag egymaga is elegendő a perújítás kezdeményezéséhez.

Az ügyben eljáró bíróságok az indítványozó perújító felperes kérelmének elutasítása okán a Pp. 261. § (1) bekezdésében foglalt előfeltételek hiányát jelölték meg a Pp. 266. § (2) bekezdésben foglaltak szerint. Hangsúlyozandó ugyanakkor, hogy megfelelő, részletes indoklást e körben sem a Fővárosi Ítélőtábla 4.Pkf.27.328/2016/2. számú, sem a Fővárosi Törvényszék 71.P.21.704/2015/25. számú első fokú végzése nem tartalmazott. Ugyancsak nem került kifejtésre érdemben a Pp. 261. § (1) bekezdés vonatkozásban az indítványozó tekintetében nyitva álló perújítási határidő sérelme.¹

Az Alkotmánybíróság 7/2013. (III.1) határozatában a fentiek kapcsán rögzíti, hogy az indokolt bírói döntéshez fűződő jog az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljárás alkotmányos követelményrendszerén belül jelentkezik. Ezen döntésében az AB rámutatott arra, hogy szoros összefüggésben áll az indokok bemutatása, valamint a tisztességes eljárásból fakadó, a fél meghallgatáshoz való joga, mivel kizárólag a kellő alapossággal indokolt bírósági határozatból tűnhet ki, hogy az ügyben eljáró bíróságok ténylegesen figyelembe vették-e a mindkét fél által előadottakat. Nézetem szerint a jelen beadvánnyal támadott határozatokból ez hiányzik. Az érintett határozatban foglaltak szerint az Alkotmánybíróság által vizsgált, az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében rejlő indoklási kötelezettség alkotmányos követelménye a bíróság döntési szabadságának abszolút korlátját jelenti, nevezetesen azt, hogy döntésének indokairól az eljárási törvényeknek megfelelően szükséges számot adnia.

¹ E körben rögzítendő, hogy a Pécsi Ítélőtábla BDT2004. 921 számú döntésében egyértelműen leszögezi, hogy a perújítással élő fél nem köteles bizonyítani, elegendő valószínűsíteni azt a tényt, hogy a perújítás okáról mikor szerzett tudomást. A töretlen gyakorlat szerint ugyanis a perújító fél az okról a jogerőre emelkedés után szerez tudomást és nincs akadályozva az érvényesítésben, a 6 hónapos határidőt a tudomásszerzéstől kell számítani. A tudomásszerzést elég a perújító félnek valószínűsíteni. Ez jelen eljárásban indítványozó felperes részéről megtörtént. Ugyancsak e helyütt említendő, hogy a Kúria töretlen gyakorlata alapján perújításnak helye van, ha annak alapjául szolgáló tények és körülmények az alapperben nem voltak ismertek. Hangsúlyozni kívánjuk, hogy a Legfelsőbb Bíróság korábban egy gyakorlatilag teljesen azonos jogi státusz mellett adott helyt a felperes keresetének. (Legf.Bír.Pfv.VI.21.170/2008.)

Az indoklási kötelezettség alkotmányjogi értelemben vett sérelme az eljárási szabály alaptörvény-ellenes alkalmazását jelenti. (6/1998. (III. 11.) AB határozat) Az Alkotmánybíróság határozatában ugyanakkor azt is elvi éllel mondta ki, hogy a döntéssel szemben feltétlen elvárás, hogy a bíróság az ügy lényegi részeit a szükséges alapossággal vizsgálja meg, és erről a vizsgálatáról a határozatának indokolásában is adjon számot. Nem felel meg az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló, Rómában 1950. november 4-én kelt Egyezmény 6. Cikkében foglalt elvárásnak, ha a felülbírálati bírói fórum az alsóbb fokú bíróságnak az ügy lényegi kérdései tekintetében kifejtett érveit további vizsgálat és a vizsgálat indokainak előadása nélkül hagyja helyben.

4. A felperes a perújítási kérelmét az elsődleges kereseti kérelme szerint az eredeti állapot helyreállítása érdekében a Pp. 260. § (1) bekezdés a) pontja alapján azon új, általa később felismert tényre hivatkozással terjesztette elő, hogy a perben felhasznált szakvélemény alapvető fogyatékosai okán a per elbírálása szempontjából sem volt alkalmas, ezt azonban az eljáró bíróságok érdemben nem vizsgálták. A tisztességes eljárásból fakadó elvárás tehát az eljárási szabályok Alaptörvénynek megfelelő alkalmazása, ami a jogállami keretek között működő bíróságok feladata. Az eljárási törvény rendelkezéseire is figyelemmel, a tisztességes eljárás alkotmányos követelménye a bírói döntésekkel szemben azt a minimális elvárást mindenképpen megfogalmazza, hogy a bíróság az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alapossággal megvizsgálja, és ennek értékeléséről határozatában számot adjon.²
5. Különösen sérelmes az indítványozó tekintetében, hogy az eljáró bíróságok mellőzik a felperes által felkért [REDACTED] okl. építőmérnök, igazságügyi szakértő a 2016. április 30. napján kelt szakvéleményében feltárt súlyos hiányosságoknak az alapeljárásban készített szakértői véleménnyel történő ütköztetését, amely nézetünk szerint szintén érdemi hatással volt a perújítási kérelem elbírálására.

² Ennek megítéléséhez az Alkotmánybíróság vizsgálja a jogvita természetét, az alkalmazandó eljárási törvény rendelkezéseit, a felek által az adott ügyben előterjesztett kérelmeket és észrevételeket, valamint az ügyben választ igénylő lényeges kérdéseket – rögzíti a 7/2013. (III.1) Ab határozat.

Az Alkotmánybíróság a tisztességes eljáráshoz való jog lényegéről kialakított álláspontját elvi jelentőséggel a 6/1998. (III. 11.) AB határozatban foglalta össze. A határozatban megfogalmazott megállapításokat az Alkotmánybíróság utóbb több döntésében³ is megerősítette és gyakorlattá formálta.

A megjelölt Abh.-ban kimunkált alkotmányos mérce értelmében a tisztességes eljárás (fair trial) követelménye olyan eljárásjogi garanciák érvényesülését is felöleli, és egy olyan minőséget jelent, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembe vételével lehet csupán megítélni. E körben szintén rögzítendő, hogy az Alaptörvény XV. Cikk (1) bekezdésében rögzített törvény előtti egyenlőség, valamint az Emberi Jogok Európai Egyezményének 6. cikkében is megfogalmazott tisztességes eljáráshoz való jog és a fentiekben már hivatkozott Pp. 1. §-ában előírt, a jogvita pártatlan eldöntésének követelménye csak akkor valósítható meg, ha a bíróság a törvényi szintű jogi norma alapulvételével és betartásával a peres felek számára esélyegyenlőséget biztosít. Az Alaptörvény XV. Cikk (4) bekezdése alapján „Magyarország az esélyegyenlőség megvalósulását külön intézkedésekkel segíti.”. Az idézett normaszövegben megfogalmazott perbeli esélyegyenlőség elve alapján jelen ügyben meg kellett volna valósulnia a Pp. 3. § (6) bekezdésében szabályozott kétoldalú meghallgatás alapelvének is.

A fent kifejtettek szerint, az Alaptörvény korábban megjelölt szakaszaiban foglaltak nyomán, elsősorban az indoklási kötelezettség elmulasztása, illetve a felperesi nyilatkozatok figyelembe nem vétele, továbbá a szakértői vélemények ütköztetésének elmulasztása okán az Alkotmánybíróság érdemi vizsgálat tárgyává teheti a Fővárosi Ítéltábla 4.Pkf.27.328/2016/2. számú, illetve ehhez kapcsolódóan a Fővárosi Törvényszék 71.P.21.704/2015/25. számú első fokú végzését.

Kelt: Budapest, 2017. augusztus 22.

Tisztelettel:

György Sándor
indítványozó

³ Ld.: 5/1999. (III. 31.) AB határozat, ABH 1999, 75.; 14/2002. (III. 20.) AB határozat, ABH 2002, 101, 108.; 15/2002. (III. 29.) AB határozat, ABH 2002, 116, 118-120.; 35/2002. (VII. 19.) AB határozat, ABH 2002, 199, 211.